

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 822

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 decembrie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.353 din 19 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2–3
Decizia nr. 1.359 din 21 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1)—(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	3–5
Decizia nr. 1.375 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	5–7
Decizia nr. 1.376 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori	7–8
Decizia nr. 1.381 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	9–10
Decizia nr. 1.382 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18 alin. (3) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	10–12
Decizia nr. 1.383 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	12–14
Decizia nr. 1.385 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.353

din 19 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Antonia Enache în Dosarul nr. 20.541/300/2009 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 20.541/300/2009, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția a fost ridicată de petenta Antonia Enache în cadrul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, deoarece, „prin simpla mențiune necondiționată și fără a se arăta limitele de temeinicie a motivelor, legiuitorul a arogat indirect organului abilitat a aplica respectiva sancțiune un drept extins ce conduce la îngrădirea pe cale de consecință a posibilităților ca subiectul procesului-verbal de constatare a contravențiilor să își poată susține cauza în mod echitabil”. Totodată, arată că, prin faptul că nu se stabilesc motivele temeinice pentru care nu s-a putut găsi un martor, se operează o răsturnare a prezumției de nevinovăție.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are, în prezent, următorul conținut:

— Art. 19 alin. (3): „(3) *În lipsa unui martor agentul constatator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.*”

Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Referitor la susținerea autorului excepției, în sensul că textele de lege criticate sunt neconstituționale deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constatator, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din

Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, a statuat că, deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau de a le pedepsi pe cale contravențională, și nu pe cale penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții, din punctul de vedere al

protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluțiile adoptate în precedent, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la celelalte aspecte invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea reprezintă probleme de aplicare a legii de către instanța de judecată chemată să soluționeze litigiul în cadrul căruia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, nefiind de competența Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Antonia Enache în Dosarul nr. 20.541/300/2009 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.359

din 21 octombrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1)—(4)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metaloplastica” — S.R.L. din Dealul Viei, județul Buzău în Dosarul nr. 231/200/2010 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde Vergil Ioanițescu, administratorul Societății Comerciale „Metaloplastica” — S.R.L., lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul administratorului Societății Comerciale „Metaloplastica” — S.R.L., care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 231/200/2010, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, în privința modificării art. 18 din Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metaloplastica” — S.R.L. din Dealul Viei, județul Buzău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia nu indică nicio dispoziție din Legea fundamentală ca fiind încălcată.

Judecătoria Buzău arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 în privința modificării art. 18 din Codul fiscal. Curtea observă că art. 32 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 modifică dispozițiile art. 18 alin. (1)—(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 alin. (1)—(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

Ulterior sesizării Curții, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 30 septembrie 2010, a fost publicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Potrivit art. II din ordonanță, aceasta intră în vigoare începând cu data de 1 octombrie 2010. Potrivit art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2010, art. 18 alin. (2)—(7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal se abrogă.

Dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au următorul conținut: *„Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autoarea excepției de neconstituționalitate nu indică nicio dispoziție din Legea fundamentală ca fiind încălcată.

1. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2)—(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Curtea constată că acestea au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 30 septembrie 2010.

Or, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]”*. Având în vedere aceste dispoziții legale, precum și jurisprudența sa constantă în astfel de situații, Curtea urmează să respingă ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2)—(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

2. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Curtea constată că autorul excepției nu precizează textele constituționale considerate a fi încălcate.

Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*. În mod constant, jurisprudența instanței constituționale a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

Așa fiind, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2)—(4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metaloplastica” — S.R.L. din Dealul Viei, județul Buzău, în Dosarul nr. 231/200/2010 al Judecătorei Buzău — Secția civilă.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.375

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Class Special Event” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 22.703/300/2009 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 22.703/300/2009, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Class Special Event” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât, prin procedura specială pe care acestea o instituie, se exclude posibilitatea administrării de probe pentru dovedirea drepturilor părților, defavorizându-se debitorul de bună-credință.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002, și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001, având următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;*

— Art. 6: *„(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 10 alin. (2): *„Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”;*

— Art. 111: *„(1) Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.*

(2) Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale

ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, autorul invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că a fost sesizată în numeroase rânduri cu neconstituționalitatea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 în ansamblu ori a principalelor dispoziții ale acesteia, criticile fiind similare cu cele din cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 470 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 31 ianuarie 2004, Curtea a statuat, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri, iar acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

De asemenea, prin Decizia nr. 72 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 23 februarie 2006, Curtea a constatat că textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale. Cu același prilej Curtea a reținut că, pe de o parte, ordonanța constituie titlu executoriu, împotriva căruia debitorul poate formula contestație la executare potrivit normelor Codului de procedură civilă, iar pe de altă parte, că ordonanța nu are autoritate de lucru judecat față de fondul raporturilor juridice dintre părți.

În același timp, prin Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu explicațiile și lămuririle date de părți. Potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, această procedură se aplică doar în cazul *„creanțelor certe, lichide, exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege”*. Prin urmare, ordonanța cu somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, fiind justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritatea lucrului judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Art. 111 din ordonanță exclude autoritatea lucrului

judecat, „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți”, tocmai în scopul de a da posibilitatea părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Class Special Event” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 22.703/300/2009 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.376

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unicredit Țiriac Bank” — S.A. din București în Dosarul nr. 175/299/2009 al Judecătorei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar autorul excepției a depus note scrise prin care invocă excepția lipsei de interes, solicitând respingerea excepției de neconstituționalitate. De asemenea, învederează faptul că partea Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor —

C.R.P.C. București — Ilfov a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, precum și judecarea în lipsă.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției lipsei de interes.

Curtea, deliberând, respinge cererea privind excepția lipsei de interes.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 175/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unicredit Țiriac Bank” — S.A. din București într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât instanța de judecată, reprezentând

puterea judecătorească, completează și finalizează acțiunea de constatare a săvârșirii unei contravenții începută de ANPC, reprezentant al puterii executive, fiind în același timp competentă să își verifice temeinicia și legalitatea propriei decizii în ceea ce privește aplicarea sancțiunii, fapt ce contravine principiului separației puterilor în stat. Arată că instanța aplică sancțiunea, prin rezoluție înscrisă pe procesul-verbal, iar nu prin hotărâre, așa cum prevăd dispozițiile art. 255, coroborat cu art. 261 din Codul de procedură civilă.

Apreciază că hotărârea instanței care aplică sancțiunea echivalează cu procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzut în cuprinsul art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, ce poate fi atacat numai cu recurs, fapt ce încalcă dreptul la un proces echitabil și dispozițiile internaționale privind dublul grad de jurisdicție în materie penală. Arată că, în opinia Curții Europene a Drepturilor Omului, fapta contravențională este considerată, de regulă, o faptă de natură penală, indiferent de calificarea din dreptul intern.

Judecătoria Sectorului 1 București invocă jurisprudența Curții în materie, respectiv Decizia nr. 1.535 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 25 ianuarie 2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unicredit Țiriac Bank” — S.A. din București în Dosarul nr. 175/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 18 aprilie 2008, având următorul cuprins:

„(1) *Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, aplică sancțiunea contravențională conform art. 16 și dispune, sub sancțiunea daunelor, modificarea clauzelor contractuale, în măsura în care contractul rămâne în ființă, sau desființarea aceluși contract, cu daune-interese, după caz.*

(2) *În caz contrar, instanța va anula procesul-verbal întocmit.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 referitor la accesul liber la justiție. De asemenea, autorul invocă și încălcarea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 647 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 21 iunie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele reținute în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a textului de lege criticat prin raportare la prevederile cuprinse în Codul de procedură civilă, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că neconcordanța dintre legile în vigoare în aceeași materie nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a acestora, fapt ce excedează controlului Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.381

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. (2)
din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Andrei Marin în Dosarul nr. 1.123/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.123/59/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Andrei Marin într-o cauză având ca obiect cererea de suspendare a ordinului ministrului sănătății prin care acesta a fost revocat din funcția de manager al Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii „Louis Țurcanu” din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin principiului egalității în fața legii și încalcă dreptul la muncă. În acest sens arată că i se impută faptul că nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, deoarece nu este absolvent al unei instituții de învățământ superior în domeniul medical, economic, juridic sau administrativ, ci este absolvent al unei facultăți de inginerie.

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pot aduce atingere dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 16 alin. (1) și ale art. 20 alin. (1), întrucât prin efectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 s-a pus capăt contractului de

management încheiat de reclamant cu o autoritate a statului român, înainte de termen și fără a se invoca nerespectarea contractului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, datorită modificărilor intervenite ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 91/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, prevederi care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul conținut:

„Art. I. — *Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. *La articolul 178, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«(2) *Managerul persoană fizică sau reprezentantul desemnat de managerul persoană juridică trebuie să fie absolvent al unei instituții de învățământ superior în domeniul medical, economic, juridic sau administrativ și al unor cursuri de perfecționare în management sau management sanitar, agreeate de Ministerul Sănătății și stabilite prin ordin al ministrului sănătății.»*»

Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 a fost modificat prin Legea nr. 91/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 26 mai 2010, art. I pct. 1 devenind art. I pct. 11, cu următorul conținut:

„11. *La articolul 178, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«(2) *Managerul persoană fizică sau reprezentantul desemnat de managerul persoană juridică trebuie să fie absolvent al unei instituții de învățământ superior și să îndeplinească una dintre următoarele condiții:*

a) să fie absolvent al unor cursuri de perfecționare în management sau management sanitar, agreeate de Ministerul Sănătății și stabilite prin ordin al ministrului sănătății;

b) să fie absolvent al unui masterat sau doctorat în management sanitar, economic sau administrativ organizat într-o instituție de învățământ superior acreditată, potrivit legii.»

Ca atare, în conformitate cu prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile alin. (2) al art. 178 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 91/2010, asupra cărora Curtea Constituțională urmează a se pronunța.

Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 4 alin. (2) referitoare la egalitatea între cetățeni, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din

10 februarie 2010, dispozițiile de lege criticate au fost modificate prin Legea nr. 91/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în sensul celor susținute de autorul excepției de neconstituționalitate, noua reglementare prevăzând că managerul trebuie să fie absolvent al oricărei instituții de învățământ superior, fără a mai limita domeniile studiilor superioare la cele medicale, economice, juridice sau administrative.

Prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, instanța de contencios constituțional a statuat că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale în noua sa redactare numai dacă soluția legislativă din legea modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Or, în cazul de față, noua reglementare nu a conservat soluția legislativă anterioară și, față de momentul pronunțării asupra prezentei excepții, Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Andrei Marin în Dosarul nr. 1.123/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.382

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18 alin. (3) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18 alin. (3) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cristina Ruxandra Constantin în Dosarul nr. 12.085/281/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.085/281/2008, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18 alin. (3) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de petenta Cristina Ruxandra Constantin în cadrul unui recurs într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, în raporturile de drept contravențional, părțile nu se află pe picior de egalitate, precum în raporturile de drept privat, întrucât, beneficiind de atributul puterii publice, reprezentanții statului au o poziție supraordonată, atât în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor, cât și în materia administrării probelor. Astfel, petentul ori nu dispune de mijloacele necesare pentru a administra probele, ori mijloacele sale sunt net inferioare față de cele ale părții adverse. Totodată, instanțele de judecată apreciază în mod constant că, în materie contravențională, sarcina probei revine petentului, ceea ce este neconstituțional și contravine și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, *Cauza Anghel împotriva României*, 2007.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15, art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18 alin. (3) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele legale criticate fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și cap. III, intitulat „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*”, iar în cuprinsul acestora sunt reglementate aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție, condițiile de întocmire a acestuia și sancțiunea aplicabilă în cazul lipsei unor mențiuni.

Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare similară și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale ca și în cauza de față, Curtea respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, Curtea a constatat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în *Cauza Anghel împotriva României*, a statuat că, deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale contravențională, și nu pe cale penală, autorii comportamentelor considerate contrarii legii nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții,

din punctul de vedere al protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 16 alin. (1), art. 17, art. 18 alin. (3) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cristina Ruxandra Constantin în Dosarul nr. 12.085/281/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.383

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Gheorghe Ghiurău și Lia Ghiurău în Dosarul nr. 1.241/35/C/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.047D/2010.

La apelul nominal răspunde avocatul Silvia Bochiș din Baroul București, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.048D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate,

ridicată de aceiași autori în Dosarul nr. 1.766/111/C/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde avocatul Silvia Bochiș, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Avocatul autorilor excepției de neconstituționalitate arată că este de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public susține că nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 1.048D/2010 la Dosarul nr. 1.047D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia, deoarece instanțele de judecată nu sunt îndrituite să se pronunțe asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate, ci numai Curtea Constituțională.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.241/35/C/2009 și nr. 1.766/111/C/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenții Gheorghe Ghiurău și Lia Ghiurău în cadrul soluționării unor recursuri formulate împotriva unor încheieri de respingere a sesizării Curții Constituționale, pronunțate de Tribunalul Bihor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 146 lit. d) privind atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate. În acest sens arată că din conținutul prevederilor de lege criticate reiese ideea că, indirect, puterea judecătorească are atributul de a se pronunța în locul Curții Constituționale asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare: „(6) *Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale.*

Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 146 lit. d) privind atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin mai multe decizii, s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor criticate, sub aspectul unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, putând fi amintită, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006.

Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, că aceste prevederi sunt constituționale, reprezentând norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice, în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale prin analiza condițiilor de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992. Instanța de judecată are rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și avându-se în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea mai reține că instanța de judecată în fața căreia s-a invocat o excepție de neconstituționalitate (judecătorul *a quo*) nu analizează constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate, adică nu examinează conformitatea acestora cu prevederi sau principii din Legea fundamentală, ci doar constată dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, situație în care sesizarea Curții Constituționale (judecătorul *a quem*) cu excepția de neconstituționalitate invocată este obligatorie. În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate fiind astfel inadmisibilă, instanța de judecată — în temeiul art. 29 alin. (6) din aceeași lege — va respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale. Prin urmare, în niciun caz, instanța de judecată nu soluționează excepția de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate fiind în deplină concordanță cu principiul separației și echilibrului puterilor în stat, cu principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și cu prevederile art. 146 lit. d) privind atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Gheorghe Ghiurău și Lia Ghiurău în dosarele nr. 1.241/35/C/2009 și nr. 1.766/111/C/2009 ale Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.385

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Silvertrans” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.181/1.371/2008 al Tribunalului Comercial Mureș — Falimente.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.181/1.371/2008, **Tribunalul Comercial Mureș — Falimente a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Silvertrans” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect deschiderea procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile de lege criticate aduc atingere dreptului debitorului de a-și formula apărarea în mod corespunzător și într-un termen rezonabil, întrucât acestea pornesc de la o prezumție de insolvență, întemeiată pe simplul fapt că nu s-a achitat la scadență o anumită obligație, prezumție pe care debitorul este obligat să o răstoarne, deși ar fi fost normal ca reclamantul să facă dovada incapacității de plată a debitorului. Consideră că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât creditorul, în calitate de reclamant, beneficiază în materie de probațiune de o prezumție, iar debitorul trebuie să întoarcă sarcina probei și să răstoarne această prezumție, fapt ce limitează egalitatea cetățenilor și accesul liber la justiție, cu privire la posibilitățile efective de formulare a punctului de vedere al debitorului. Arată că dreptul la apărare al debitorului este afectat de termenul redus în care acesta are posibilitatea legală de a-și formula punctul de vedere cu privire la pretențiile reclamantului. Consideră că restrângerea drepturilor constituționale, statuată de textul de lege criticat, este aplicată în mod discriminatoriu și reprezintă o anihilare a dreptului debitorului de a putea formula o contestație la cererea de deschidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului.

Tribunalul Comercial Mureș — Falimente apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, având următorul cuprins: *„Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:*

- a) *cuantumul și temeiul creanței;*
- b) *existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;*
- c) *existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;*
- d) *declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, autorul invocă și încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 14 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Silvertrans” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.181/1.371/2008 al Tribunalul Comercial Mureș — Falimente.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

